

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 360/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ľudovíta Znášika, bytom N. D., zastúpeného advokátom JUDr. S. Z., Advokátska kancelária, D. n. V., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 98/96 a Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 83/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľudovíta Znášika o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. novembra 2004 doručená sťažnosť Ľudovíta Znášika, bytom N. D. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. Z., Advokátska kancelária, D. n. V., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 98/96 a Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 83/00.

Sťažovateľ uviedol, že vo veci sa konalo viac ako osem rokov, vznikli v nej prietahy, čím došlo k porušeniu jeho ústavných práv. Vec medzitým bola právoplatne skončená a on sa obrátil so sťažnosťou na Európsky súd pre ľudské práva, ktorý jeho sťažnosť vyhlásil za neprijateľnú, lebo na svoju ochranu nevyužil všetky prostriedky, ktoré mu poskytuje právny systém Slovenskej republiky.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základných práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy, zaviazal okresný súd zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 70 000 Sk a krajský súd vo výške 20 000 Sk a zároveň mu priznal trovy právneho zastúpenia vo výške 9 000 Sk, ktoré je okresný súd povinný uhradiť na účet advokáta JUDr. S. Z. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

II.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť obsahuje náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená. Jedným z dôvodov na odmietnutie sťažnosti v rámci predbežného prerokovania je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj jej oneskorené podanie.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre

prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

V okolnostiach tohto prípadu od 26. júla 2004, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu z 10. júna 2003 v konaní sp. zn. 8 C 98/96 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 5 Co 83/00, do podania sťažnosti ústavnému súdu 10. novembra 2004 uplynulo dlhšie obdobie ako uvedená zákonná dvojmesačná lehota.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2004